

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 331.61

Hely

Idő '1921'

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Kevés munka, sok munkanélküli*

Forrás:

*Az Újság*Bp.
(Hely)1921. 7. 14
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1920

Kevés munka, sok munkanélküli.

(Egy délelőtt a József-utcai állami munkaközvetítőben.)

Szomorú perspektíva: a gyárkérmények kihűlten me-redeznek az ég felé, a kohókban nem izzik a parázs, a műhelyekből nem hallik a pöröly kemény csapása és ezer meg ezer munkáskéz pihen tétlenül akaratlanul is. A József-utcai munkaközvetítő környéke délelőttön-kint feketélik a munkanélküliektől, a kik mindennap ide zárandokolnak, munkát, kenyeret remélve. Mindenki elmegy a szakosztályába. A pinczerek a föld-szintre, a tisztviselők és a tanoncok a második eme-letre, csak az elsőemeleti napszámos-osztályon gyüle-kezik össze mindenféle munkás.

A földszinti kávéházi és éttermi osztályon vagy husz-harmincz pinczér lézeng. Nagybárá civilben, szmoking helyett kopottas utcai kabátban, de azért a jellegzetes fekete esakornyakkendővel. Nyugodtan, cse-ndesen várakoznak a munkanélküli pinczerek és nem panáskodnak. Tudják, hogy ha ma nem, legkésőbb szombaton, vasárnap akad munka. Elhívják majd őket kíségetőnek valami nyári helyiségre.

A tisztviselőosztályon is minden csendes. Csak néha kukkant be egy-egy állástalan hivatalnok, hátha akadna valami irodai munka. A szomszédos tanonc-osztályon sincsenek sokan. Néhány suhancz várja a jó-szerencsét. Ezek csak ellátással mennek ipart tanulni.

Az első emeleten, a napszámos közvetítőnél azonban már nagy tömeg álldogál állandóan. Ezek a munkanél-külség igazi áldozatai. Nyomdászok, cipészek, tiszt-viselők, vasmunkások, vegyesen szolgálkál, napszámo-sokkal.

Az elhelyezőben Loksza közvetítőtiszt ül, előtte egy papírlapra vannak feljegyezve a munkaalkalmak, mindössze nyolcz-tíz. Beszólít a várakozók közül né-hány munkást.

Az egyik nyomdász, már önálló is volt, aztán tönkrement és szolga lett az Imperiaál-szállóban. Tud vikszeni is, inas szeretne lenni.

Mellette egy sovány borotvátlan férfi áll. Po-zsonyból menekült hivatalnok.

— Van-e családja? — kérde-m.

— Igen, — feleli és a nyomortól megtört két szeme felcsillan — egy gyermek. Nyolcz hónapos.

A közvetítőtiszt felolvassa a munkaalkalmakat:

— Négy-ötszáz korona javadalmazással, teljes ellá-

tással mindenesnek kerestetik lóval bálni tudó idő-sebb ember.

Egy mészáros ajánkozik. Megkapja a czimet és boldogan elsiet.

— Sütődébe — olvassa tovább a közvetítőtiszt — 300 korona havi fizetéssel, ellátással szolgál kerestetik.

Ide egy cipész megy el. A többiek pedig, a kik-nek nem jutott munkaalkalom, szomorúan húzódnak ki a munkások várótermébe.

— Mostanában — mondja a tiszt — nagyon sok in-tellektuel keres nálunk munkát. Volt kereskedők házi-szolgának ajánlkoznak. Néhány hete gyakran járt ide egy orosz tábornok ulánusfőhadnagy fával és her-czegi vejével, de sajnos, nem tudtuk őket álláshoz jut-tatni. Szerencsésebb volt a Wrangel-hadsereg másik két tisztje, a kiket a hűvösvölgyi szanatórium fogadott fel kertésznek.

A munkások várótermébe megyünk. Rongyos em-berek tolonganak körénk, munkát remélnek.

— Mióta van kereset nélkül? — kérdezem egy gör-nyedt öregtől.

— Három hónapja — feleli.

— És azóta miből él?

— Semmiből — mondja csöndes lemondással.

Mind beszélni, panáskodni akar.

— Uram! — kiabál egy csupa csont- és bőr-ember. — Már egy hete egy fillért nem kerestem, nem ettem, nincs lakásom, piszkos vagyok, rongyos.

A szájából bugyborékol a panasz, a szeme alázato-san könyörög.

Egy másik a családjáról beszél, éhes gyerekeiről, önmagáról. Szédül, mert tegnap dél óta nem evett, ak-kor is csak kenyér volt az ebéd.

— Jaj de nagy nyomoruság ez! — nyöszörög egy hatvanesztendő öreg ember — nincs, a ki segítse a mi dolgunkon.

Egy feketezubonyos ember közeledik hozzám, az arca tele kiütéssel.

— Három hete alig ettem, — mondja — nem ka-pok munkát az arcom miatt. Hát tehetek róla? — kér-dezi elkeseredetten.

A közvetítőtiszt megnyugtítja. Majd beutalja va-lahová ingyenes gyógykezelésre.

— De enni ott sem kapok — mondja a szerencsét-len ember halkán.

A vasmunkások közvetítője a József-körut 33. sz. alatt van. Itt is sok a munkanélküli.

— Hiába állunk itt, — mondják — nincs munka-alkalom.

Pedig csak meg kellene kezdődnie az építkezésnek és az állami közmunkáknak, Mindjárt kevesebb volna az éhező, nyomorgó, állástalan munkás...